

ΒΙΑΝΝΙΤΙΚΑ ΝΕΑ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΣΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΒΙΑΝΝΙΤΩΝ • 28 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1995 • ΕΤΟΣ 19ο • ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 200 • ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 70

ΣΕ ΚΡΙΣΗ ΤΑ ΑΓΡΟΤΙΚΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ

Ένας από τους λόγους που συνηγορούν στην ένταξη της χώρας μας στην ΕΟΚ ή την διεύρυνση της αγοράς για την απορρόφηση των αγροτικών μας προϊόντων.

Δεν πέρασαν δυστυχώς πολλά χρόνια για να υποστούν οι αγρότες της χώρας μας τις συνέπειες. Οι αγρότες της επαρχίας μας την υπέστησαν τώρα και αρκετά χρόνια με την αθρόα εισαγωγή μανιανών.

Νέα όμως απειλή έκανε την εμφάνισή της με την εισαγωγή τομάτας και λαδιού από το Μαρόκο και άλλες χώρες εκτός της Ε.Ε.

Άμεση ήταν η αντίδραση των αγρότων από πολλές περιοχές, όπως λ.χ. από τους αγροτικούς φορείς της περιοχής Τυμπακίου στη Μεσαρά με επιστολή τους προς τους υπουργούς Γεωργίας, Εμπορίου και

Εθνικής Οικονομίας. Η διοίκηση του Αγροτικού Συνεταιρισμού Τυμπακίου αναφέρει:

«Οι εισαγόμενες τομάτες είναι κυρίως τομάτες τρίτων χωρών που «βαπτίζονται» ευρωπαϊκές και προωθούνται στην ελληνική αγορά χωρίς να καταβάλλονται οι προβλεπόμενοι δασμοί. Υπάρχουν σοβαρές ενδείξεις ότι οι αρμόδιες ελληνικές αρχές, αντί να καταγγέλλουν και να αποτρέπουν, διευκολύνουν τέτοιες διαδικασίες». Και η ανακοίνωση καταλήγει: «Καλούμε τα αρμόδια υπουργεία να αναλογιστούν τις ευθύνες τους απέναντι στους παραγωγούς».

Αντίδραση παρουσιάστηκε και για την εισαγωγή λαδιού που γίνεται και επιδιώκεται να γενικευτεί τον τελευταίο καιρό.

Οι συνεταιριστικές οργανώσεις του

Νομού Χανίων προειδοποιούν ότι θ' αντιδράσουν με δυναμικά μέσα, αν δεν ληφθούν μέτρα από την πολιτεία.

Ο Πρόεδρος της Ελαιουργικής Μανόλης Γαβαλάς χαρακτηρίζει «ανέντιμα» και «πρόστυχα» τα σχέδια οίκου της Ιταλίας και τοπικών επιχειρηματιών να «ρίξουν» φθηνό τουρκικό extra παρθένο ελαιόλαδο στην αγορά του νησιού μας, προκειμένου να το αναμειξουν με ελληνικό, να το πουλήσουν σε υψηλές τιμές για να εισπράξουν τη διαφορά. Η εισαγωγή λαδιού, αν και νομιμοφανής, είναι προκλητική για τους αγρότες της Κρήτης.

Όπως είπε, σε περίπτωση που Έλληνες και ξένοι επιχειρηματίες θέσουν σε εφαρμογή το σχέδιό τους θα γίνει κινητοποίηση αγροτών στο λιμάνι για να αποτραπεί η εκφόρτωση ξένου λαδιού. Ο κ. Γαβαλάς απέ-

φυγε να κατονομάσει όσους εμπλέκονται στα σχέδια αυτά και επέκρινε τα αρμόδια όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τα οποία ενθαρρύνουν τέτοιου είδους δραστηριότητες. Περισσότερα όμως για τα προβλήματα του ελαιολάδου, αλλά και άλλων αγροτικών προϊόντων, σε άρθρο του συνεπαρχιώτη γεωπόνου κ. Βαγγέλη Τζανακή που δημοσιεύεται σε άλλη στήλη.

Σημαντική όμως είναι, για τα αγροτικά προϊόντα, και η κατάσταση που δημιουργείται ύστερ' από την πρόταση των υπευθύνων της Ενωμένης Ευρώπης για το πάγωμα των τιμών τους. Αυτό σημαίνει συνεχή μείωση, αφού το κόστος διαρκώς θ' ανεβαίνει, γιατί το πάγωμα δεν ισχύει στους συντελεστές που συνθέτουν το κόστος (λιπάσματα, καλλιεργητικά κλπ.).

ΕΚΤΙΜΗΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΠΙΠΤΩΣΕΩΝ ΤΗΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ ΤΗΣ ΓΚΑΤΤ ΓΙΑ ΤΟ ΕΛΑΙΟΛΑΔΟ ΚΑΙ ΤΑ ΟΠΩΡΟΚΗΠΕΥΤΙΚΑ

Του κ. ΒΑΓΓΕΛΗ ΤΖΑΝΑΚΗ Γεωπόνου

Όπως είναι γνωστό, η παγκόσμια συμφωνία δασμών και εμπορίου (η ΓΚΑΤΤ) είναι μια γεγονός. Η Ευρωπαϊκή Ένωση, κάτω από τις ασφυκτικές πιέσεις των ΗΠΑ και των άλλων μεγάλων χωρών με ανεπτυγμένη γεωργία (Καναδάς, Αυστραλία, Αργεντινή, κλπ.) υποχρεώθηκε να υπογράψει το τελικό κείμενο της συμφωνίας, στις 30 Δεκεμβρίου 1994 (στην Ελληνική Βουλή επικυρώθηκε τον Ιανουάριο του με πέρασε).

Η Ε.Ε., με τις παραχωρήσεις που έκανε, ουσιαστικά τίναξε στον αέρα την Κοινή Αγροτική Πολιτική (ΚΑΠ) που επιτεύχθηκαν τόσων χρόνων. Δέχτηκε να

μειώσει τις εξαγωγικές επιδοτήσεις, να μειώσει τον όγκο και την αξία των εξαγωγών της, να διευκολύνει τις εισαγωγές των αγροτικών προϊόντων των χωρών και να μειώσει μέχρι μηδενισμού τις επιδοτήσεις στο εσωτερικό της κοινότητας για τη στήριξη των τιμών των αγροτικών προϊόντων.

Οι παραχωρήσεις της Κοινής Αγροτικής Πολιτικής σίγουρα θα έχουν δυσμενείς επιπτώσεις στην ελληνική γεωργία και ιδιαίτερα στα μεσογειακά προϊόντα. Οι επιπτώσεις της συμφωνίας στα μεσογειακά προϊόντα θα είναι δυσμενέστερες και για τον πρόσθετο λόγο ότι τα προϊόντα

αυτά δεν συμπεριλήφθηκαν στην αναθεώρηση της ΚΑΠ το 1992. Η αναθεώρηση της ΚΑΠ που προβλέπεται να γίνει σύντομα στα μεσογειακά προϊόντα, θα γίνει κάτω από το δυσμενές κλίμα που διαμορφώθηκε μετά την υπογραφή της συμφωνίας. Οι επιπτώσεις της συμφωνίας της ΓΚΑΤΤ στα βασικά αγροτικά προϊόντα μας (ελαιόλαδο, οπωροκηπευτικά) εκτιμούμε ότι θα είναι:

ΕΛΑΙΟΛΑΔΟ

Ο τομέας του ελαιολάδου έμεινε εκτός της αναθεωρημένης ΚΑΠ το 1992 και σήμερα μετά τη συμφωνία διαγράφονται δυσμενέστερες συνθήκες για το προϊόν.

Αν είχε προηγηθεί η αναθεώρηση της Κ.Ο.Α. ελαιολάδου πριν από την υπογραφή της συμφωνίας, θα ήταν ευκολότερο στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή να συμμετείχε διαπραγματεύσεις να εξασφαλίσει κάποια αντισταθμιστικά οφέλη.

Με τη συμφωνία της ΓΚΑΤΤ η τελική μείωση της ενίσχυσης στην κατανάλωση φθάνει το 38% και αυτό θα οδηγήσει στη μείωση του εισοδήματος των παραγωγών αλλά και θα δημιουργήσει συνθήκες οξύτερου ανταγωνισμού από τα υποκατάστατα του ελαιολάδου προϊόντα (τα οπωροκίμια).

Ακόμα οι δεσμεύσεις της

ΓΚΑΤΤ επιβάλλουν μείωση του όγκου των επιδοτούμενων κοινοτικών εξαγωγών κατά 21%. Αυτό για την Ελλάδα που είναι εξαγωγική χώρα θα δημιουργήσει προβλήματα στη διάθεση του προϊόντος και στη δημιουργία πλεονασμάτων που θα οδηγήσουν στη μείωση των τιμών παραγωγού.

Πιο συγκεκριμένα, οι επιπτώσεις της συμφωνίας στο ελαιόλαδο εκτιμούμε ότι θα είναι:

- Ο σκληρότερος ανταγωνισμός μεταξύ ελαιολάδου και σπορελαίων.

- Η ελάχιστη πρόσβαση εισαγωγών σπορελαίων στην ευρωπαϊκή αγορά (το 5%) δεν θα δημιουργήσει επιπρόσθετα προβλήματα. Ήδη σήμερα στην έναρξη της συμφωνίας οι ποσοτήτες σπορελαίων τρίτων χωρών που κυκλοφορούν στην Ευρωπαϊκή Αγορά είναι μεγαλύτερες από το όριο της ελάχιστης πρόσβασης.

- Η μείωση όμως των εξαγωγικών επιδοτήσεων θα δημιουργήσει προβλήματα. Ο όγκος των επιδοτούμενων εξαγωγών θα πέσει από τους 150.000 τόννους στους 120.000 τόννους για την Ε.Ε. και από 45.000 τόννους στους 35.000 τόννους για τη χώρα μας (οι εκτιμήσεις γίνονται με βάση την περίοδο 1986-90).

- Εκτιμούμε ότι στο τέλος

Συνέχεια στη σελ. 4

ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ

Από τον συνεπαρχιώτη καθηγητή του Πανεπιστημίου Αθηνών κ. Εμμαν. Μικρογιαννάκη πήραμε επιστολή (16 Φεβρ.) που αναφέρεται στο θέμα του Γυμνασίου - Λυκείου Βιάννου και μεταξύ των άλλων αναφέρει:

«Είδα ότι ασχοληθήκατε στα τελευταία φύλλα των "Βιαννιτικών Νέων" με το θέμα του Γυμνασίου - Λυκείου Άνω Βιάννου. Ήταν πολύ εύλογο. Οι διαπιστώσεις σας προκαλούν λύπη. Αναφέρομαι στο θέμα των Πανελληνίων Εξετάσεων. Αβίαστα έρχεται στη σκέψη μας η παλαιότερη εποχή (ας αναφέρω ως παράδειγμα την δεκαετία 1950-60), κατά την οποία ήταν τόσο σπάνιο να μείνει κανείς έξω όσο είναι σπάνιο σήμερα η εισαγωγή στην Ανώτερη ή Ανώτατη εκπαίδευ-

ση. Έτσι τότε επιτύχαναν και οι αποφοιτήσαντες με «καλώς», ενώ τώρα δεν επιτυγχάνουν ούτε οι αριστοίχοι.

Φυσικά αναζητούσατε τα αίτια. Οφείλονται στους διδάσκοντες, στους μαθητές ή κάπου αλλού; Όλοι γνωρίζουμε ότι και σήμερα υπάρχουν καθηγητές με γνώση και όρεξη, ότι το Γυμνάσιο και το Λύκειο διευθύνονται με σύνεση και ότι το κτήριο γενικώς είναι σε ικανοποιητική κατάσταση. Να υπενθυμίσω τις παλαιότερες συνθήκες, όταν η θερμότητα ήταν άγνωστη λέξη και οι μαθητές εβάνδισαν καθημερινώς επί 4 ώρες (2+2) και δεν τους έφερνε βέβαια το λεωφορείο, όπως τώρα ζητείται επίμονα, «στην αυλή του Σχολείου». Το αίτημα δεν είναι άτοπο, αλλά μήπως είναι σύμπτωμα γενικωτέρων καλωρώσεων; Είσαθε κοντά και θα γνωρίζετε καλύτερα...»

ΤΟ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ ΓΡΑΜΜΑ ΤΟΥ ΚΟΝΔΥΛΑΚΗ

Στην εφημερίδα «ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ» και άλλες εφημερίδες δημοσιεύθηκε το τελευταίο γράμμα του ΙΩΑΝΝΗ ΚΟΝΔΥΛΑΚΗ. Το παραθέτουμε όπως είναι σχολιασμένο από τον ΝΙΚΟ ΚΑΡΑΝΤΗΝΟ

Θα πάμε σήμερα εβδομήντα πέντε χρόνια πίσω. Θα βρεθούμε στα Χανιά· εκεί ζούσε τις στερνές μέρες της ζωής του ένας συνάδελφός μας, που είχε αφιερώσει ολόκληρη τη ζωή του στη δημοσιογραφία, αλλά επίσης και με μια σημαντική προσφορά στη νεοελληνική λογοτεχνία. Είναι ο **Ιωάννης Κονδυλάκης**. Αυτός που με τα ψευδώνυμα «Διαβάτης», «Ιωάννης Ακτιμών», «Σατανάς» κι άλλα έδωσε στον ελληνικό Τύπο σε διάφορες εφημερίδες και περιοδικά πάνω από 6.000 χρονογράφημα. Αυτός που ουσιαστικά έπλασε το χρονογράφημα.

ΕΙΝΑΙ ο πρώτος Πρόεδρος του επαγγελματικού μας σωματίου -της ΕΣΗΕΑ- που τον περασμένο Δεκέμβρη συμπλήρωσε τα 80 χρόνια της. Ο Ι. Κονδυλάκης αμέσως μετά την ίδρυση της αγωνίστηκε για να βελτιώσει τις συνθήκες εργασίας, αλλά και να εξυψώσει τη δημοσιογραφία, που σ' αυτήν ο «Διαβάτης» έδωσε πολλά, πολλά χρόνια. Θεοφύλαχος· αλλά κι άρρωστος έχει αποτραβηχθεί στην πατρώα γη.

ΕΝΑ δικό του γράμμα αδημοσίευτο (από τις Συλλογές της Βιβλιοθήκης της ΕΣΗΕΑ) καθρεφτίζει μια αλλυτική ζωή, τη γραφή μιας ολόκληρης ζωής, ένα «**Πόθεν έσχες**». Που δεν παραθέτει βέβαια να καταμερα. Που δεν αναφέρει τα θέματα. Που δεν σκετείνια, θεοσκότεινα εισοδήματα, δάνεια, μυστικά κονδύλια...

«**ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ** από δύο ετών - γράφει ο Ι. Κονδυλάκης - αγνώστους προεδρεύει του σωματίου των Συντακτών. Αλλ' οποιοςδήποτε και αν είσθε, είσθε βέβαια εκ των εργατών της καθημερινής δημοσιογραφίας και ελπίζω ότι θα δώσετε ενόψει των παλαιών συναδέλφων». Σημειώνουμε εδώ ότι το 1919 Πρόεδρος της ΕΣΗΕΑ ήταν ο Ανδρέας Μεταξάς.

ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ζωής αυτό το γράμμα. Μετά τριακόνητα έτη και πλέον εργασιών,

έπαθα υπερκόπωση και ψευχασθένεια, μου εδόθη δε η συμβουλή ιατρών ν' αλλάξω περιβάλλον και να διακόψω την πνευματικήν εργασίαν. Ήλθον εις την Κρήτην· δυο στήλη της ζωής μου και δυο σκέψεις της συγκοινωνίας και άλλα εμπόδια δεν μ' αφήσαν να μεταβώ και διαμείνω επί τινα καιρών εις ένα υγιή μέρους, ως είχα ανάγκην...»

ΚΑΙ προσθέτει: «Ούτε κατοικίαν ούτε τροφήν θα ηδυνάμην να εύρω εις τοιούτον μέρος. Και αυτό το χωριό (η Βιάννος) όπου εγεννήθη και όπου θα εύρισκα την περιποίησιν συγγενών (αγνώστων και αυτών ένεκα της μακράς μου αποουσίας) μου κατέστη προσηλύτως. Απέχει με την κατάστασιν των δρόμων δεκαέξ ώρας με ημίονον. Εμεινα λοιπόν εις τας πόλεις Χανιά και Ηράκλειον, όπου η ακρίβεια δεν διαφέρει πολύ από των Αθηνών, πράγμα σπουδαίον δι' ένα άνθρωπον χωρίς εργασίαν και με τήν εδωσσε πολλά, πολλά χρόνια. Θεοφύλαχος· αλλά κι άρρωστος έχει αποτραβηχθεί στην πατρώα γη.

ΚΑΠΟΙΟ στιγμή ένα μικρό, σύντομο φωτεινό διάλειμμα, μια μικρή βελτίωση υγείας θα τον παρακινήσει στη δουλειά, αλλά και για να ξαναγυρίσει στην Αθήνα. Αλλά η αρρώστια και μάλιστα πιο σοβαρή θα ξαναγυρίσει. «Και τώρα μένω εδώ -εις τα Χανιά- εις μίαν αβουλίαν, η οποία δεν διαφέρει πολύ από την απελπισίαν...»

ΤΟ ΧΩΡΙΟ του, ο γυρισμός σ' αυτό, προβάλλει για τον Κονδυλάκη την στιγμή της στήλη. Και με κάθε τρόπο γυρεύει να πάει εκεί... «Αλλά και εκεί παρατηρεί - θα ευρεθώ εις απορίαν, διότι δεν μπορώ να γίνω βάρος εις τους πτωχούς συγγενείς...»

ΜΕΣΑ σ' αυτά τα αδιέξοδα ο «Διαβάτης» βλέπει το γυρισμό στην Αθήνα σαν μοναδική πια λύση. «Αλλ' εις τας Αθήνας πώς να ζήσω χωρίς εργασίαν και με τους σημερινούς όρους ζωής; Και πώς να εργασθώ άρρωστος; Συνέχεια στη σελ. 2

Γιατί καθυστερούν οι συντάξεις των αντιστασιακών; ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ - ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ

ΤΗΣ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΚΡΗΤΗΣ ΤΗΣ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑΣ ΕΝΩΣΗΣ ΑΓΩΝΙΣΤΩΝ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ

Πέρασαν οι πρώτες μέρες της Φλεβιά και η κομιά επίσημη κυβερνητική ανακοίνωση δεν έχει δοθεί στη δημοσιότητα για το χρόνο επαναχορήγησης των συντάξεων των αντιστασιακών ασφαλισμένων του ΟΓΑ που υποσχέθηκε ο ίδιος ο πρωθυπουργός κ. Α. Παπανδρόπου τον περασμένο Νοέμβριο. Η αδικαιολόγητη αυτή καθυστέρηση και η ύποπτη σιωπή γύρω από το πρόβλημα είναι λογικό να εμβάλλει σε μεγάλη ανησυχία τους αγωνιστές της Εθνικής Αντίστασης που ύστερα από 40 και πάνω χρόνια εξέλιξη η Πολιτεία να τους χορηγήσει μια ελαχίστη μηνιαία σύνταξη, την οποία μάλιστα μετά από μικρό χρονικό διάστημα την κατήργησε αντισυνταγματικά η κυβέρνηση της Ν.Δ. Τα επιχειρήματα που προβάλλονται από κυβερνητικούς παράγοντες και κυρίως από πλευράς του Υπουργείου Οικονομικών για περιορισμένες δυνατότητες του κρατικού προϋπολογισμού δεν αντέχουν στην κοινή λογική. Σε μια περίοδο που με κυβερνητική ευθύνη οργιάζουν οι φοροαπαλλαγές, τα λαθρεμπόρια και τα λογής λογής οικονομικά σκάνδαλα που ζημιώνουν εκατοντάδες πολλές δισεκατομμύρια δραχμές τον κρατικό προϋπολογισμό, θεωρείται αστειό να υποστηρίζεται επίσημα ότι ο προϋπολογισμός αυτός κινδυνεύει με χρεωκοπία εξαιτίας των 15 όλων κι όλων δισεκατομμυρίων δρχ. το χρόνο που απαιτούνται για τις συντάξεις των αντιστασιακών.

Η χορήγηση τιμητικών συντάξεων όχι μόνο στους αγρότες, αλλά και σε όλους τους αγωνιστές της Εαμικής Εθνικής Αντίστασης που αντί για μάνα τους πότηζαν χολή δεκαετίες ολόκληρες οι αντιδραστικές ελληνικές κυβερνήσεις, αποτελεί ύψιστο ηθικό χρέος και δεν αφήνουν περιθώρια αποβολής της.

Η Περιφερειακή Επιτροπή Κρήτης της ΠΕΑΕΑ καλεί τους Βουλευτές του νησιού, τον Περιφερειάρχη Κρήτης, τους νεοεκλεγμένους Νομάρχες και Δημάρχους, να εκδηλώσουν έμπρακτα τη συμβολή τους για την ικανοποίηση του τόσο λογικού και δικαίου αιτήματος των υπερηλίκων συμπατριωτών τους που στρατεύθηκαν εθελοντικά στον πιο σκληρό και δίκαιο αγώνα που διεξήγαγε ο λαός μας μετά από τον Εθνικό Συναγερμό του Εικοσιένα.

Καλεί τους αγωνιστές της Εθνικής Αντίστασης να συσπειρωθούν στα παραρτήματά τους και να απαιτήσουν αγωνιστικά να σταματήσουν οι εμπαιγμοί και οι αναξιόπιστες υποσχέσεις που αποτελούν πρόκληση στα πατριωτικά τους αισθήματα.

Για την Περιφερειακή Επιτροπή Κρήτης της ΠΕΑΕΑ
Ηλιάκης Λευτέρης
Σαμαρίτης Μιχάλης

ΧΡΗΣΙΜΑ ΤΗΛΕΦΩΝΑ

Κέντρο Υγείας Δ/ντής	22669
Πληροφορίες	22625 ή 22647
Ιατρείο Αγροτικό Πεύκου	31377
Χωροφυλακή Υποδιόκιση Βιάννου	22206
Χωροφυλακή Σταθμός Πεύκου	31376
Γυμνάσιο Βιάννου	22230
Λύκειο Βιάννου	22277
Αγρονομείο Βιάννου	22006
Ειρηνοδίκείο	22211
Συνεταιρισμός Βιάννου (Γραφεία)	22226
Συνεταιρισμός Βιάννου (Ελαιουργείο)	22136
Ο.Τ.Ε. (βλάβες)	22121
Ο.Τ.Ε. (πληροφορίες)	22215
Ελληνικά Ταχυδρομεία	22203
Κτηνιατρείο	22090
Φαρμακεία Άνω Βιάννου	22140
Φαρμακείο Πεύκου	31295
Γεωπόνος	22317
Α.Τ.Ε. Βιάννου	22180

ΑΓΟΡΑΙΑ

Πετράκης Χαρ. - Βιάννος	22051
Ζαϊμάκης Θεόφιλος - Βιάννος	22304
Θεοδοσάκης Γεώργιος - Πεύκος	31437
Καρτσάκης Εμμανουήλ - Λουτράκι	22605
Λασηθιώτακης Γ. - Βιάννος	22355
Γαλανάκης Μιχ. - Χόνδρος	22101
Ψαρολογάκης Κων. - Χόνδρος	22109
Παπαδάκης Σοφοκλής - Καλάμι	31275
Κονσολάκης Ιωάννης - Αμρά	31420

(Για υπεραστικά: 0895)

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΘΑΝΑΤΟΙ

Στην Αθήνα:

Ρόδω Ψαρολογάκη
Νίκος Δ. Παπαγιαννάκης
Εμμανουήλ Δ. Παπαγιαννάκης

Στη Ρόδο: Μιχ. Μαστρογιωργάκης

Στην Άνω Βιάννο:

Στασούλα χ. Γ. Δοριάκη
Μιχαήλ Κολιοραδάκης
Αικατερίνη χ. Ν. Κοντονασάκη

Στ' Αμρά:

Γεώργιος Εμμ. Τσαγκαράκης
Ιωάννης Κοντάκης.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ.

Στην Άνω Βιάννο:

Η κ. Ροδούλα Λουλάκη σύζ.
Ιωάννου Μακράκη γέννησε κορίτσι.
Αργυρούλα Παπαδογιάννη γέννησε δίδυμα αγόρια.

ΣΥΛΛΗΠΗΡΙΑ

Ο Σύλλογος Βιαννιτών της Αθήνας, με βαθιά συγκίνηση εκφράζει τα θερμά του συλλυπητήρια στις οικογένειες των αδελφών Νίκου και Μανόλη Παπαγιαννάκη, από τα εκλεκτά και δραστήρια μέλη του Συλλόγου μας, που πέθαναν μέσα στο Φεβρουάριο με διαφορά ολίγων ημερών.

ΔΩΡΕΕΣ

Μας έστειλαν για το Γηροκομείο Βιάννου.
Ο κ. Γιάννης Δ. Κολοκάκης στη μνήμη του Μανόλη Δ. Παπαγιαννάκη 10.000 δρχ.

• Ο Σύλλογος Βιαννιτών Ηρακλείου "Ο ΠΑΤΟΥΧΑΣ" έστειλε στη δανειστική μαθητική βιβλιοθήκη του Γυμνασίου-Λυκείου Βιάννου, 30.00 δρχ. και για την εκπαιδευτική εκδρομή της 3ης Λυκείου 40.000 δρχ.

Κατέθεσαν στην ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΟΥ ΓΗΡΟΚΟΜΕΙΟΥ ΒΙΑΝΝΟΥ

Αντί στεφάνου στη μνήμη Νίκου Παπαγιαννάκη
Χαρίδημος και Ευαγγελία Παπαγιαννάκη 10.000, Μίμης και Μαίρης Παπαγιαννάκη 10.000., Νίκος και Σοφία Πετρακάκη 10.000.

Αντί στεφάνου στη μνήμη της

Αναστασίας Δοριάκη:
Η κόρη της Στέλλα Δοριάκη 10.000, οι οικογένειες Χαριλάου

Δοριάκη 10.000, Εμμανουήλ Δοριάκη 10.000, Συμεών Πετράκη 10.000, Ηλία Παπαδημητράκη 5.000, Νικολάου Γκογκοσάκη 10.000, Ανδρέα Ψαρρά 10.000, Μύρωνος Αρναουτάκη 5.000, τα εγγόνια της Νικόλαος και Σούλα Μπισσακάκη 5.000, Εμμανουήλ και Αμαλία Τσικνάκη 5.000, Μαρίνα και Σταμάτης 5.000, Δημήτριος και Καλλιόπη Κοκοτάκη 5000, οικογένειες Γεωργίου Εμμ. Δοριάκη 5.000, Κωνσταντίνου Κοκοτάκη 5.000, Γεωργίου Καπαρού 5.000, Ιωάννου Δοριάκη 5.000, Κωνσταντίνου Πετράκη 5.000, Αδάμ Δοριάκη 10.000, Εμμ. Μιχ. Δοριάκη 10.000, Χάρης Δοριάκης 5.000, Μιχαήλ Μαγγουφάκη 5.000, Μιχαήλ Εμμ. Δοριάκη 5.000, Βίβια Ε. Δοριάκη 5.000, Εμμ. Μαγγουφάκη 5.000, Μιχαήλ Χ. Δοριάκη 5.000, Γαλανού Ελευθερία 5.000, οι συνάδελφοι του Χάρη Δοριάκη, στην Ένωσή Ηρακλείου 10.000, Ειρήνη Μιχ. Πετράκη 5.000, Παπαδάκη Δέσποινα 10.000. Ιωάννης Γουρnieζάκης του Νικ. στη μνήμη των νεκρών του και όλων των συγχωριανών του 10.000 δρχ. Εμμανουήλ Γιαννακάκης στη μνήμη Αγγελικής Γιαννακάκη 10.000 δρχ. Γεώργιος Γαλανάκης 10.000 δρχ. Ελένη Γιαννακάκη 10.000 δρχ. Αικατερίνη Γιαννακάκη 10.000 δρχ. Νικόλαος Ζαϊμάκης 10.000 δρχ. Θεόδωρος Λιώλης 10.000 δρχ. Η Ελευθερία Κολοκάκη-Ζάχα 5000 δρχ. Ανώνυμη στη μνήμη των γονέων και της αδελφής της 15.000 δρχ. Στη μνήμη Ανδρέα Παπαδάκη, η σύζυγός του Δέσποινα Παπαδάκη 5.000 δρχ. Οικογένεια Εμμανουήλ Βολωνάκη 10.000 δρχ. στη μνήμη Μαρίας Εμμ. Τζωρτζάκη Αικατερίνη Πλαντζουνάκη 20.000 δρχ. στη μνήμη Εμμανουήλ Πλαντζουνάκη. Μανώλης Στρατάκης γεωπόνος από την Παναγιά 50.000 δρχ. στη μνήμη της μητέρας του. Αικατερίνη Παπαγιαννάκη 10.000 δρχ. στη μνήμη του συζύγου της Απόστολου Παπαγιαννάκη. Η επιτροπή του Γηροκομείου τους ευχαριστεί καθώς και όσους έστειλαν χρήματα μέσω των Β.Ν.

ΑΥΤΟΙ ΠΟΥ ΦΥΓΑΝΕ
ΣΤΕΡΓΙΟΣ ΣΠΑΝΑΚΗΣ

Σε ηλικία 94 χρονών πέθανε και κηδεύτηκε στο Ηράκλειο με πολλές τιμές, πριν από ένα χρόνο, ο Λασιθιώτης στην καταγωγή Ιστοριογράφος Στέργιος Σπανάκης.

Με το πλούσιο συγγραφικό του έργο, αλλά και τη διαδρομή της ζωής του αποτελεί φωτεινό παράδειγμα για τη νέα γενιά.

Φοιτητής στη Νομική Σχολή του πανεπιστημίου Αθηνών που δεν την τέλειωσε, προσελήφθη στη Βικελαία Βιβλιοθήκη Ηρακλείου το 1926. Το 1944 διώχθηκε από τους Γερμανούς και επανήλθε σ' αυτήν μετά την απελευθέρωση για ν' απολυθεί οριστικά από τις μετακατοχικές κυβερνήσεις. Εργάστηκε στη συνέχεια σε διάφορες επιχειρήσεις για επιβίωση, ενώ συγχρόνως καταπιάστηκε με τη μελέτη και την έρευνα της Ιστορίας της Κρήτης. Φεύγοντας άφησε πίσω του πλούσιο έργο, ώστε να θεωρείται σήμερα ο Πατριάρχης των κρητολογικών σπουδών, όπως αναφέρει ο καθηγητής του Πανεπιστημίου Κρήτης κ. Δετοράκης. Στο έργο του Στέργιου Σπανάκη βρίσκουμε αρκετά στοιχεία τα οποία αναφέρονται στην Επαρχία Βιάννου. Ιδιαίτερη αξία έχουν όσα κατά καιρούς παραχώρησε και δημοσιεύθηκαν στα Β.Ν. (αρχαιότητες Χόνδρου κλπ.) αλλά και η με πολύ ενδιαφέρον ομιλία του στην έκθεση Αγροτικών προϊόντων που έγινε το 1979 στην Αρβη και αναφερόταν στην Αρχαία Αρβη.

Στον πρόλογο του τελευταίου βιβλίου "Η ΟΔΥΣΣΕΙΑ ΜΟΥ" (που κυκλοφόρησε την ημέρα της κηδείας του στον Άγιο Μηνά Ηρακλείου και προσφέρθηκε από τους οικείους του σε όσους παρευρέθηκαν σ' αυτή) γράφει για τη ζωή του: «Η πορεία μου στη μακρόχρονη ζωή μου, από την ανατολή του 20ου αιώνα μέχρι σήμερα 1900-1992, είναι μια πραγματική Οδύσσεια με εμπόδια, πολλές φορές ανυπέβλητα. Ορφανός από πατέρα σε ηλικία δέκα χρόνων, χωρίς καμμία προστασία, ή έστω συμβουλή, από κανένα, έζησα τα υπόλοιπα παιδικά μου και νεανικά μου χρόνια στο ορεινό Λασιθί, ως ένας ηλικιωμένος χωρικός - γεωργός. Μόνος στο πατρικό σπίτι με τη μητέρα μου ανάλαβα αναγκαστικά, παρά την ηλικία μου στα δεκατρία χρόνια, ευθύνες οικογενειάρχη. Όλες οι βαριές γεωργικές δουλειές περνούσαν από τα παιδικά μου χέρια. Καλλιεργούσα τα λίγα χωράφια και τους κήπους, πουλούσα τα προϊόντα των που περισσεύαν, αγόραζα ό,τι χρειαζόταν το σπίτι, χωρίς κανένα έλεγχο, συμβουλή ή οδηγία από κανένα...»

Αυτή ήταν η ζωή μου από τα 13 ως τα 18 χρόνια. Οπότε απεφάσισα μόνος, χωρίς τη συμβουλή κανενός, να αλλάξω ζωή, παρά τα ανυπέβλητα εμπόδια που ήξερα ότι θα συναντούσα σε κάθε βήμα. Παρά την όχι καλή υγεία μου, με σοβαρές εγχειρήσεις και παρά τα πολλαπλά και ποικίλα εμπόδια έφθασα στη δέκατη δεκαετία του αιώνα μας. Όλη αυτή η διαδρομή στη ζωή οφείλεται, εκτός των άλλων, στη θέληση, στην προσηλυτική και στην πίστη. Ο Χριστός είπε: "εί δύνασαι πιστεύουσα, πάντα δυνατά τω πιστεύοντι" (κατά Μάρκον Θ 17).

Αυτό και μόνο έχει αξία, νομίζω, για τους σημερινούς νέους, που στην παραμικρή αποτυχία εγκαταλείπουν τον αγώνα της ζωής των και μερικοί μάλιστα αυτοκτονούν! Όταν θέλουν, δύνανται. Η θέληση είναι δύναμη ακατακίνητη!».

ΡΟΔΩ ΨΑΡΟΛΟΓΑΚΗ

Γεννήθηκε στην Άνω Βιάννο το 1912, από μεγάλη και αρχοντική οικογένεια. Κόρη του Συμβολαιογράφου Γεωργίου Ψαρολογάκη και της Ξανθίππης Μεταξάκη.

Ορφανή από τη μητέρα της σε ηλικία 3 χρονών, τη μεγάλωσε και την ανέθρεψε η θεία της Αριάδνη Μεταξάκη.

Τα πρώτα της γράμματα τα έμαθε στο Δημοτικό Σχολείο Άνω Βιάννου. Τις γυμνασιακές της σπουδές τις έκανε στην Αθήνα, κοντά στον αδελφό της Κλεάνθη Ψαρολογάκη, τραπεζικό υπάλληλο.

Πέτυχε μεταξύ των πρώτων στη Φιλοσοφική Σχολή Παν/μίου Αθηνών. Τέλειωσε τη Φιλολογία, αλλά δεν ακολούθησε το επάγγελμά του εκπαιδευτικού. Εδωσε εξατάξεις στην Εθνική Τράπεζα Αθηνών και ήρθε πρώτη.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΕΜΜ. ΤΣΑΓΚΑΡΑΚΗΣ

Γεννήθηκε στ' Αμρά κι έζησε όλα τα χρόνια εκεί ασχολούμενος με τ' αγροτικά. Ανήκε στη γενιά που έζησε το σκληρό αγώνα του ελληνικού στρατού στα βουνά της Αλβανίας αλλά και τις πιο σκληρές ημέρες της Ιταλογερμανικής Κατοχής.

Από τα πρώτα μέλη στην Οργάνωση της Εθνικής Αντίστασης στ' Αμρά, πήρε μέρος σ' όλες τις δραστηριότητες που ανέπτυξε η οργάνωση των εφόδρων του χωριού του σε αποστολές στο βουνό και αλλού. Είχε την τύχη να ζήσει από κοντά το δράμα των ομαδικών εκτελέσεων που έγιναν στ' Αμρά στις 14

Σε ηλικία 94 χρονών πέθανε και κηδεύτηκε στο Ηράκλειο με πολλές τιμές, πριν από ένα χρόνο, ο Λασιθιώτης στην καταγωγή Ιστοριογράφος Στέργιος Σπανάκης.

Με το πλούσιο συγγραφικό του έργο, αλλά και τη διαδρομή της ζωής του αποτελεί φωτεινό παράδειγμα για τη νέα γενιά.

Φοιτητής στη Νομική Σχολή του πανεπιστημίου Αθηνών που δεν την τέλειωσε, προσελήφθη στη Βικελαία Βιβλιοθήκη Ηρακλείου το 1926. Το 1944 διώχθηκε από τους Γερμανούς και επανήλθε σ' αυτήν μετά την απελευθέρωση για ν' απολυθεί οριστικά από τις μετακατοχικές κυβερνήσεις. Εργάστηκε στη συνέχεια σε διάφορες επιχειρήσεις για επιβίωση, ενώ συγχρόνως καταπιάστηκε με τη μελέτη και την έρευνα της Ιστορίας της Κρήτης. Φεύγοντας άφησε πίσω του πλούσιο έργο, ώστε να θεωρείται σήμερα ο Πατριάρχης των κρητολογικών σπουδών, όπως αναφέρει ο καθηγητής του Πανεπιστημίου Κρήτης κ. Δετοράκης. Στο έργο του Στέργιου Σπανάκη βρίσκουμε αρκετά στοιχεία τα οποία αναφέρονται στην Επαρχία Βιάννου. Ιδιαίτερη αξία έχουν όσα κατά καιρούς παραχώρησε και δημοσιεύθηκαν στα Β.Ν. (αρχαιότητες Χόνδρου κλπ.) αλλά και η με πολύ ενδιαφέρον ομιλία του στην έκθεση Αγροτικών προϊόντων που έγινε το 1979 στην Αρβη και αναφερόταν στην Αρχαία Αρβη.

Στον πρόλογο του τελευταίου βιβλίου "Η ΟΔΥΣΣΕΙΑ ΜΟΥ" (που κυκλοφόρησε την ημέρα της κηδείας του στον Άγιο Μηνά Ηρακλείου και προσφέρθηκε από τους οικείους του σε όσους παρευρέθηκαν σ' αυτή) γράφει για τη ζωή του: «Η πορεία μου στη μακρόχρονη ζωή μου, από την ανατολή του 20ου αιώνα μέχρι σήμερα 1900-1992, είναι μια πραγματική Οδύσσεια με εμπόδια, πολλές φορές ανυπέβλητα. Ορφανός από πατέρα σε ηλικία δέκα χρόνων, χωρίς καμμία προστασία, ή έστω συμβουλή, από κανένα, έζησα τα υπόλοιπα παιδικά μου και νεανικά μου χρόνια στο ορεινό Λασιθί, ως ένας ηλικιωμένος χωρικός - γεωργός. Μόνος στο πατρικό σπίτι με τη μητέρα μου ανάλαβα αναγκαστικά, παρά την ηλικία μου στα δεκατρία χρόνια, ευθύνες οικογενειάρχη. Όλες οι βαριές γεωργικές δουλειές περνούσαν από τα παιδικά μου χέρια. Καλλιεργούσα τα λίγα χωράφια και τους κήπους, πουλούσα τα προϊόντα των που περισσεύαν, αγόραζα ό,τι χρειαζόταν το σπίτι, χωρίς κανένα έλεγχο, συμβουλή ή οδηγία από κανένα...»

Αυτή ήταν η ζωή μου από τα 13 ως τα 18 χρόνια. Οπότε απεφάσισα μόνος, χωρίς τη συμβουλή κανενός, να αλλάξω ζωή, παρά τα ανυπέβλητα εμπόδια που ήξερα ότι θα συναντούσα σε κάθε βήμα. Παρά την όχι καλή υγεία μου, με σοβαρές εγχειρήσεις και παρά τα πολλαπλά και ποικίλα εμπόδια έφθασα στη δέκατη δεκαετία του αιώνα μας. Όλη αυτή η διαδρομή στη ζωή οφείλεται, εκτός των άλλων, στη θέληση, στην προσηλυτική και στην πίστη. Ο Χριστός είπε: "εί δύνασαι πιστεύουσα, πάντα δυνατά τω πιστεύοντι" (κατά Μάρκον Θ 17).

Αυτό και μόνο έχει αξία, νομίζω, για τους σημερινούς νέους, που στην παραμικρή αποτυχία εγκαταλείπουν τον αγώνα της ζωής των και μερικοί μάλιστα αυτοκτονούν! Όταν θέλουν, δύνανται. Η θέληση είναι δύναμη ακατακίνητη!».

Διορίστηκε αμέσως στο κεντρικό Κατάστημα της Τράπεζας, διακρινόμενη πάντα για την ευγένεια, το χαμόγελο και την καλοσύνη της.

Στην υπηρεσία της έδειξε ζήλο, αγάπη και εργατικότητα, και κατόρθωσε να αποκτήσει την αγάπη και τον σεβασμό των προϊσταμένων και συναδέλφων της.

Το 1944 μετετέθη κατόπιν επιλογής των προϊσταμένων της στην Εθνική Τράπεζα Ηρακλείου, όπου επίσης ο ζήλος και η εργατικότητα της ήταν πρωτοφανής. Αγαπήθηκε από προϊσταμένους, συναδέλφους και από όλη την κοινωνία Ηρακλείου, όπου υπηρέτησε όλα τα άλλα χρόνια.

Μετά τη συνταξιοδότησή της εγκαταστάθηκε μόνιμα στην Αθήνα, όπου και πέθανε στις 19 Φεβρουαρίου.

Σ/ρίου 1943. Στο γερμανικό κλοιό που έγινε στο χωριό, την ημέρα εκείνη, για τις συλλήψεις των ανδρών, διέφυγε τη σύλληψη. Δεν πρόλαβε όμως ν' απομακρυνθεί, κι από ένα κλαδί, όπου κρυφτηκε, λίγα μέτρα από τον τόπο των εκτελέσεων, έβλεπε τα κορμιά των συγγενών του, των φίλων του, των χωριανών του να τα θερίζουν τα γερμανικά πολυβόλα. Σκηνή που του άφησε πολλά ψυχικά τραύματα.

Ευτύχησε να δει τα παιδιά του καλά αποκαταστημένα και να του συμπαρασταθούν στην κατάσταση της υγείας του που στα τελευταία χρόνια ήταν πολύ κλονισμένη.

ΤΟ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ ΓΡΑΜΜΑ
ΤΟΥ ΚΟΝΔΥΛΑΚΗ

Συνέχεια από τη σελ. 1

Αν έλθω, πρέπει να καταφύγω εις νοσοκομείον...» Αυτή είναι η μόνη διέξοδος.

ΚΑΙ το γράμμα φτάνει στο αίτημα, στην παράκληση, γράφει: «Αν μπορεί ο σύλλογος να μου εξεύρη μίαν θέσιν εις νοσοκομείον. Τούτο είναι ίσως το αρμοδιότερον διά τα χάλια μου. Δεν μου φαίνεται ίσως δύσκολον προκειμένου διά θέσιν μεταξύ των απόρων αρρώστων. Διότι δεν έχω, ούτε θέλω, άλλην αξίωσιν... Ελπίζω ότι θα μου στείλετε μίαν απάντησιν αι θα δείξετε ειλικρινές ενδιαφέρον δι' έναν από εσάς και φίλον όλων σας...».

ΣΤΟ γράμμα υπάρχει και υστερόγραφο. Παράκληση να «μη διακοινωθούν τα ιδιαίτερα περιστατικά» τα οποία αναφέρονται. Με απλό, σεμνό λόγο ο συνάδελφος Πρόεδρος αιτολογεί κι αυτό το αίτημά του: «Δεν θέλω να

θεωρηθώ ως παραπονούμενος, αφού ουδέν κατ' ουδέν έχω παράπονον. Η τύχη μου και το επάγγελμά μου μοιραίως θα μ' έφεραν όπου μ' έφεραν...»

ΑΥΤΟΣ είναι της καθημερινής, της σκληρής, της αγωνιστικής δημοσιογραφίας ή γραφής ο απολογισμός. Που δεν έχει σχέση με τα σημερινά, τα μολύσματα, την μπόχα με τα υπόγεια «κανάλια» και τα άλλα δσοίσματα. Είκοσι δύο χρόνια συνεχούς αρχισυντάξιας ο «Διαβάτης»... Και από τη μακρόχρονη αυτή εργασία «κανέν αποταμίευμα»!!!

ΕΙΝΑΙ το ύστατο δικό του χρονογράφημα. Ένα κρεβάτι στο νοσοκομείο «θέσιν μεταξύ των απόρων αρρώστων». «... Δεν έχω, ούτε θέλω άλλη αξίωσιν...». Είναι η στερνή παράκληση, το στερνό αίτημα του «Διαβάτη». Του πρώτου Προέδρου της ΕΣΗΕΑ. Αυτά εδώ και 75 χρόνια.

ΕΝΙΣΧΥΣΕΙΣ ΣΤΑ Β.Ν.

Μανόλης Κουφαλιάκης 10.000
Χριστόφορος Αγγελάκης 5.000
Δημήτρης Κοκοτάκης 3.500
Χαράλαμπος Βαβουρανάκης 5000
Μανόλης Στρατάκης 5000
Στέλιος Μανδαλάκης 5000
Δημήτρης Γ. Σπανάκης 5000
Μανόλης Χρηστάκης 5000
Σταυρούλα Μαργαριτάκη 5000
Μανόλης Μαστρογιωργάκης 3000
Σοφία Κόντου 5000

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Αισθανόμαστε το χρέος να ευχαριστήσουμε ολόψυχα α) το Διευθυντή, τους επιμελητές, τους γιατρούς και όλο το νοσηλευτικό προσωπικό της Μονάδας Εντατικής Θεραπείας και β) το Διευθυντή, τους επιμελητές, τους γιατρούς και όλο το νοσηλευτικό προσωπικό της Πνευμονολογικής κλινικής του Βενιζελείου Νοσοκομείου Ηρακλείου, για την αμέριστη φροντίδα, την ηθική συμπαράσταση και τη μεγάλη προσοχή, που κατέβαλαν σε όλη τη διάρκεια της νοσηλείας του συζύγου και πατέρα μας Γεωργίου Τσαγκαράκη.

Η σύζυγος Αικ. Τσαγκαράκη
τα παιδιά

ΧΡΩΜΑΤΑ
ΣΙΔΗΡΙΚΑ
ΜΟΝΩΤΙΚΑ
ΝΙΚΟΣ ΔΙΑΚΑΚΗΣ

ΕΛΕΥΘΕΡΝΗΣ 24 ΚΑΜΙΝΙΑ
ΤΗΛ. 314418 - 311104

ΠΩΛΕΙΤΑΙ οικόπεδο στην Άνω Βιάννο 75,5 Μ² στον κεντρικό δρόμο. Πληρωφ. τηλ. (0895) 22237, (01) 2631279.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ Αγροτεμάχιο 6,5 στρεμμάτων στον Κερατόκαμπο 500 μ. από τη θάλασσα. Πληρ. τηλ. (01) 5141673, Κικιάκη Ελένη.

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ 1) Στη θέση "Τροχάλοι", έξω από την Αρβη, αγρόκτημα 6 περίπου στρεμμάτων, 300 μ. από τη θάλασσα, κατάλληλο για οικόπεδο και για καλλιέργειες (πρώμα κηπευτικά κλπ) 2) αγρόκτημα 40 περίπου στρεμμάτων στη θέση "Σκαβερού" με πρόσψη 70 μ. στον επαρχιακό δρόμο μεταξύ Ηρώου (Αμρά) και Βιάννου, κατάλληλο για λατομείο, βενζιναδικό, κέντρο κτηνοτροφικής επιχείρησης κ.α. Τηλ. (0895) 31469

ΠΩΛΕΙΤΑΙ στην Αρβη ημιτελής παραθεριστική κατοικία 70 μ², με φως, νερό και εξοπλισμένη κουζίνα. Τιμή 4.000.000 με

μικρές ευκολίες. Τηλ. (01) 2237744 ώρες 5-10 μ.μ. (Εμ. Σταυρακάκης).

ΠΩΛΕΙΤΑΙ Κτήμα εμβαδού περίπου 3 στρεμμάτων στην τοποθεσία ΚΑΒΡΟΥ ΑΝΩ ΒΙΑΝΝΟΥ με 22 ελαιόδεντρα, μεγάλα και 15 νεόφυτα. ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΤΗΛ. 01. 6200428 κ. ΑΓΑΠΙΑΚΗ

ΠΩΛΕΙΤΑΙ Οικόπεδο 6.500 τ.μ. στη θέση "Ληστικής" (περιοχή Σκούρου) 300 μ. περίπου από τη θάλασσα Πλ. Τηλ. (01) 2516472 και (081) 230317

ΜΕΓΑΛΗ ΕΥΚΑΙΡΙΑ: ΠΩΛΕΙΤΑΙ λιόφυτο 4 στρεμμάτων που απέχει από τη θάλασσα 100 μ., κατάλληλο και για οικόπεδο, στη θέση "Αρμενότετρα" στο Βαχουδιανό γιαλό. Υπάρχει αυτοκινητόδρομος και νερό. Πληρ. στον ιδιοκτήτη που διαμένει μόνιμα στη Θεσσαλονίκη, Πνευματικήκ Μανόλη τηλ. (031) 824348 και στο Βαχό Αλεξάκη Σταύρο τηλ. (0895) 31527.

ΣΠΑΝΑΚΗΣ ΜΑΝΟΛΗΣ

ΦΩΤΟΓΡΑΦΗΣΕΙΣ - ΒΙΝΤΕΟΣΚΟΠΗΣΕΙΣ

ΓΙΑΚΑΘΕ ΕΚΔΗΛΩΣΗ

ΑΝΩ ΒΙΑΝΝΟΣ

ΤΗΛ. 0895 / 22555 - 22449

Δύσκολα χρόνια

Του Γιάννη Νεραντζάκη Συντ/χου Εκπ/κού

Νέος, λεβεντόπαιδο, όλο ζωή και νιάτα, όλο γέλιο και χαρά, παντρεύτηκε ο Κωνσταντίνος την ωραία Ελένη, την πέρδικα την πλουμιστή, τ' όμορφο λουλούδι του χωριού μας.

Αγάπη βαθιά, αγάπη βιάζεται, αγάπη περήφανη.
-Βιάζεσαι, πολύ βιάζεσαι, τού'λεγε ο πατέρας του ο Θεοδώρης. Μόλις απολύθηκες από το στρατό, είσαι αδημιούργητος, είμαστε φτωχοί, πώς θα κάμετε οικογένεια; Πώς θα στέσετε σπίτι; Η Ελένη είναι όμορφη κοπελιά, σεμνή και φρόνιμη, καλή σε όλα της, με είναι κι αυτή φτωχή σαν κι εμένα, σαν κι εμάς. Θα περάσουν χρόνια να διοριστείς, να πας στη δουλειά σου. Θα περιμένεις πολύ, κι η Ελένη που είναι πιο μικρή από σενα, θα περιμένει πιο πολύ. Έχε υπομονή!

Ο Κωνσταντίνος και η Ελένη δεν είχαν υπομονή. Κλεφτήκανε, λείπανε λίγες μέρες, γυρίσανε χαρούμενοι και ελπιδοφόροι, κάμανε όμορφο γάμο, όλο το χωριό σίμωσε, τους βάθησαν σε ό,τι μικρό είχαν, κι άρχισαν τη νέα τους ζωή. Καθίσανε σ' ένα μικρό σπίτι, με αυλή και κήπο, κι άρχισαν, γελαστοί κι ελπιδοφόροι, το ταξίδι της ζωής.

Έκαναν ένα από τα τρία δωμάτια του σπιτιού τους μαγαζάκι, πουλούσαν ψιλικά, μικρογλυκίσματα για παιδιά, χαρτικά, εφημερίδες.

Μα το χωριό ήταν μικρό, κεντρικό βέβαια, με τέσσερα πέντε χωριουδάκια γύρω γύρω. Αλλά τα χρόνια ήτανε δύσκολα, δύσκολη η επιβίωση, δύσκολη η άνοδος, με μικρή αγοραστική δύναμη οι άνθρωποι.

....Αμέσως μετά το Β' φονικό Παγκόσμιο Πόλεμο, η ιστορία μας. Αμέσως μετά τη φρίκη, τις καταστροφές, τις ερημώσεις, την πείνα.... όλοι προσπαθούσαν να ορθοποδήσουν, να σταθούν στα πόδια τους, κάτι να δημιουργήσουν. Δύσκολη η επιβίωση, και ήταν σχεδόν όλοι σ' αυτή την κατάσταση, λίγες διαφορές είχε η μια οικογένεια από την άλλη.

Και ριχτήκανε, όλοι στην καλλιέργεια της μάνας γης, της τροφοδότριας, της αγίας γης των πατέρων τους. Όλα τα καλλιεργούσαν, υπεράνθρωπα προσπαθούσαν, ιδρώναν, κακοτυμμένοι και κακοφραυμένοι προσπαθούσαν! Έπρεπε να'ναι κάθε οικογένεια αυτάρκης να βγαίνει απ' όλα, να πορεύεται φτωχικά, να κάνει αιματηρές συγκομιές, και να αφήνει και κάτι στην άκρη για άνοδο, για ανόρθωση!

Σιτάρι, κριθάρι, κουκιά, φάβα, ρεβίθια, φακές, φασόλια, απ' όλα έσπερναν! Κάθε οικογένεια είχε στην αποθήκη πιο απ' όλα, ψωμί και μαγεροψήματα! Το λάδι βέβαια ήταν το πιο πολύ, το έβαζαν όλο μέσα στα σπίτια. Το λάδι στο πιθάρι ήταν το χρηματοκιβώτιο του κάθε σπιτιού, το έδιναν λίγο λίγο, για να προμηθευτούν ό,τι δεν είχαν. Χονοιά, χονοιά απόθεμα για τη χαρά, την αρρώστια, για την βλάβη...

Και λινάρι και βαμβάκι σπέρνανε στα λιβάδια, για να κάνουν νήματα, και μ' αυτά ύφαιναν όμορφες μπόλιες, σεντόνια, κουβέρτες, πατητές, πατανιές δεξιμάτες, σακιά, σακούλια και τόσα άλλα!

Και μεταξариό κάμανε σχεδόν όλες οι κοπελιές και βγάζανε κουκούλια κι απ' αυτά ολόξανθο μετάξι. Και τι δεν ύφαιναν με αυτό! Τι μεταξωτές μπόλιες, τι φορέματα, τι όμορφα μαντίλια!

Και τα μαλλιά των προβάτων τους τα χρησιμοποιούσαν για να κλώθουν νήματα, κι απ' αυτά όμορφα φαντά, που τα θαύμαζε και τα θαυμάζει ακόμα όλος ο κόσμος!

Κανείς δεν καθότανε, όλοι μικροί μεγάλοι δούλευαν, εργοτάξιο όλο το χωριό!

Είχε μεγάλο Δημοτικό Σχολείο το χωριό, είχε και Γυμνάσιο. Όλα τα παιδιά πήγαιναν, όλα ήθελαν την πρόοδο, τη μόρφωση, την άνοδο. Και ξεφύτρωναν σιγά σιγά καινούρια βλαστάρια, και γέμιζε το χωριό μας φοιτητές όλων των σχολών, νεαρούς αξιωματικούς, νεαρούς και νεαρές υπάλληλους με όνειρα και ιδανικά!...

Διαλεχτά μέλη αυτής της όμορφης νεολαίας, αυτής της νέας γενιάς που βγήκε μέσα από τη σκιά της τ' αποκαΐδια του μεγάλου πολέμου, ήτανε κι ο Κωνσταντίνος με την ωραία Ελένη!

Λεβέντης, ψηλός, βαθιά μελαχρινός ο Κωνσταντίνος, τέλειωσε τη σχολή του κι ήρθε στο χωριό. Το ίδιο κι η ωραία Ελένη, το όμορφο ντελικάτο κρίνο, η αγνή ομορφιά, η πανέμορφη κόρη. Τ' άστρα του ουρανού και το φεγγάρι στο πρόσωπό της. Χειμάρρος καστανόξανθος τα μαλλιά της, χυτό κορμί θεάς, πανέξυπνο πλάσμα! Καλόκορδη και γελαστή πάντα, σαν την άνοιξη τη μυρωμένη, σαν πνοή, σαν ζέφουρο!

Και καλός κυνηγός ο Κωνσταντίνος. Έπαιρνε το τουφέκι του κι εσιγανοπερπάταε, με το τραγούδι πάντα στο στόμα, γελαστός κι ελπιδοφόρος, νέος κι ωραίος, και

"ως κι αν επέτα το πουλί, δεν τ' άφηνε να φύγει...!"

και γύριζε πάντα με το σακούλι γεμάτο τσίχλες, τρυγόνια, φάσες, μπεκάτσες, και πολλές φορές λαγούς και πέρδικες!

Κρέας σπάνια αγόραζε, με το κυνήγι πάντα πόρευε το σπίτι του, τους γονείς του και τα πεθερικά του!

Κι η ωραία Ελένη άνηθε κάθε μέρα και πιο πολύ, κι υποδεχόταν τον άνδρα της, σαν περιστέρα, με γέλιο και τρυφερή αγάπη. Καθάριζε τα πουλιά, κι έκανε κάτι μαγιερίες, που μύριζε η γετονιά!

...Δύσκολα χρόνια, πέτρινα χρόνια, γεμάτα κόπο, μόχθο, ιδρώτα! Δημιουργικά όμως, γεμάτα προσμονή κι ελπίδες. Οι νέοι και οι νέες είχανε ιδανικά, είχανε σεβασμό κι αγάπη στους γονείς τους, είχαν αρχές, είχαν βαθιά πίστη στο θεό το Μεγαλοδύναμο κι αυτή η πίστη τους έδινε θάρρος, εγκάρτηρηση, υπομονή και δύναμη.

Με τα πόδια ερχόντανε στο Γυμνάσιο αγόρια και κορίτσια απ' όλες τις πόρες χωριά, με και δυο ώρες περπατούσαν το πρωί κι άλλες τόσες το απόγευμα, φθινόπωρο, χειμώνα, άνοιξη, χωρίς χαρτζιλίκι, χωρίς προσφορά. Τα έβλεπε όλα τα παιδιά αυτά ροδόκκινα και γελαστά, πάντα καλά διαβασμένα!

Τα σχολεία, χωρίς θέρμανση τότε, χωρίς πολυτέλειες, χωρίς σύγχρονα εκπαιδευτικά μέσα. Είχανε όμως δασκάλες, προσωπότητες, δασκάλες γίγαντες, δασκάλους ικανούς, που ενστάλαζαν στις ψυχές των μαθητών τους την αγάπη προς το θεό, την αφοσίωση προς την πατρίδα μας την Ελλάδα, και το μεγάλο έρωτα της μόρφωσης, την παιδεία και την άνοδο!

Και απ' αυτά τα δύσκολα μεταπολεμικά χρόνια, βγήκε μια νέα γενιά μορφωμένων και σωστών ανθρώπων, με ιδανικά τους την αγάπη, τη δικαιοσύνη και τη σκληρή δουλειά!

... Πέρασαν με καιροί και μήνες, κι ο Κωνσταντίνος κι η Ελένη περιμένανε περιμένανε περιμένανε με λαχτάρα, περιμένανε το

Συνέχεια στη σελ. 4

ΧΟΝΤΡΙΑΝΕΣ ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ

Η ΠΕΤΡΑ ΤΟΥ ΛΗΣΤΗ

Του Αντ. Ε. Στιβακτάκη

Η Πέτρα του Ληστή είναι ένας παραθαλάσσιος, ογκώδης και μεγαλοπρεπής βράχος, που το σκληρό πέτρινο σώμα του γλύφει η θάλασσα άλλοτε τρυφερά κι άλλοτε με άγρια μανία.

Ο βράχος αυτός υψώνεται αιώνες ολόκληρους στη νότια ακτή του Ν. Ηρακλείου, στην περιφέρεια του πανέμορφου και παραδοσιακού χωριού Χόνδρος, κοντά στη μινωική πόλη Ινατο που σήμερα τα ερείπιά της βρίσκονται θαμμένα κάτω από τη θάλασσα του Λιθουκού Πελάγους.

Σύμφωνα με μια ντόπια παράδοση, το όνομα αυτό το πήρε ο βράχος από τον καιρό που οι κουρσάροι της Μπαρμπαριάς μάζευαν στις σπηλιές που υπάρχουν μέσα στο κούφιο σώμα του τα λάφυρα από τις επιδρομές και τις ληστείες τους εναντίον των φιλήσυχων κατοίκων της περιοχής, μέχρι να τα φορτώσουν στα πειρατικά καράβια τους και να ανοίξουν πανιά για τα απόρρητα ορμητήριά τους.

Άλλοτε γύρω από τον βράχο επικρατεί μια κατανυκτική ηρεμία κι όποιος βρεθεί στη σχετικά ομαλή κορυφή του αγναντεύει την άσπεραντη γαλιγενμένη θάλασσα και ζη με όλη τη δύναμη της ψυχής του το γαλάζιο όνειρο που την περιβάλλει.

Πολλές φορές πάλι, όποιος τύχει και βρεθεί εκεί, ακούει να βγαίνουν από τα σπλάχνα του βουγγιού και άναστρα βράχου βουγγιτά και άναστραναγμοί, σαν κι εκείνους που βγαίνουν από τα ανθρώπινα φυλλοκάρδια που τα 'χει κάψει ο πόνος και η δυστυχία. Τότε η θάλασσα είναι αγριεμένη, τα νερά της αφρίζουν και τα κύματα της πέφτουν με βία πάνω στα χάλαρα και στους βράχους κι ακούγεται ο αχός ως και στις κορφές των βουνών και των λόφων που σαν κάστρα υψώνονται γύρω.

Είναι πραγματικά συγκλονιστικά άγριο το μεγαλείο του τοπίου γύρω από την Πέτρα του Ληστή αυτήν την ώρα. Κι αν συνδυαστεί με τους αχούς των κυμάτων και άλλα ακούσματα, αποχτά μια διάσταση ανεξίτηλα μυστηρίου.

Βέβαια το φαινόμενο αυτό δεν είναι και τόσο παράξενο, δεν είναι ανεξίτηλα μυστήριο, αν γνωρίζεις κανείς την ιστορία της περιοχής και τις λαϊκές παραδόσεις που βγήκαν αβίαστα μέσα από την ψυχή του πολυβασανισμένου λαού μας και σκιασγραφήσαν τις ιστορικές και κοινωνικές συνθήκες κάτω από τις οποίες έζησε, και ιστορικές μνημόνες του, καθώς και τα γεγονότα εκείνα τα οποία επέδρασαν στην ψυχή του και διαμόρφωσαν τον ψυχισμό του, την προσωπικότητά του, το χαρακτήρα του.

Η παράδοση για την Πέτρα του Ληστή μάς μεταφέρει μερικές εκατοντάδες χρόνια πίσω, στον καιρό που οι πειρατικές επιδρομές στην Κρήτη βρίσκονταν στο αποκορύφωμά τους.

Ένα πειρατικό καράβι γεμάτο άγριους, μελαμψούς και πάνοπλους κουρσάρους άραξε με προφυλάξεις σε κάποιο σημείο της ακτής και μετά από λίγο αποβιβάστηκαν στη στεριά οι κουρσάροι κι άρχισαν να λεηλατούν, να σκορπούν τη φωτιά και το θάνατο. Έκαψαν, έσφαξαν, ατίμωσαν, λεηλάτησαν, κι ακόμη άρπαξαν πολυάριθμα νέους σκλάβους και τους οδήγησαν στο καράβι τους για να τους πουλήσουν δούλους στα τσομερά λαβούζαρια.

Νέοι και νέες, λουλούδια που πριν ανθίσουν άρχισαν

κίολας να μαραινούνται, δεμένοι με αλυσίδες στο αμπάρι του πειρατικού πλοίου, ζούσαν μια απερίγραπτη τραγωδία και θρηνούσαν για τον τόπο τους που έχαναν, για τους δικούς τους που δεν θα ξανάβλεπαν και κυρίως θρηνούσαν τους εαυτούς τους, γιατί γνώριζαν καλά τι τους περίμενε.

Ανάμεσά τους ήταν μια πανώρια κοπέλα που έλαμπε σαν τον ήλιο. Μπήκε η κοπέλα αποτέλεσε το «μήλον της έριδος» ανάμεσα στους κουρσάρους. Καθένας την ήθελε για τον εαυτό του. Δεν μπορούσαν όμως να συμφωνήσουν ποιος τυχερός θα την έπαιρνε και τελικά, επειδή άρχισαν να μαλώνουν και να αλληλοβρίζονται με κίνδυνο να αλληλοσκοτωθούν, αποφάσισαν να σκοτώσουν την κοπέλα, για να γίνουν όλοι ίσοι!

Ένας όμως κουρσάρος αγάπησε αληθινά αυτήν την κοπέλα. Βλέπετε ακόμη και οι πιο σκληρές κι άγριες καρδιές μπορεί να μαλακώσουν και να λυγίσουν μπρος στην ομορφιά και τη γοητεία μιας γυναίκας, ακόμη και σκλάβας. Γι' αυτό αποφάσισε να βρει τρόπο να γλιτώσει την κοπέλα από το θάνατο. Να εναντιωθεί ανούχητά στην απόφαση των συντρόφων του που ήθελαν να τη σκοτώσουν, θα ήταν ανησυχία, γιατί σίγουρα θα τους σκότωναν και τους δως. Προσπονήθηκε λοιπόν πως συμφωνούσε μαζί τους και πήρε την απόφαση να δράσει κρυφά μέσα στο σκοτάδι.

Όταν νύχτωσε και στο πλοίο όλοι καταλάγιασαν, πήγε εκεί που ήταν η κοπέλα και προσπάθησε να σπάσει τις αλυσίδες που βάραιναν τα χέρια της. Όμως δεν τα κατάφερε, γιατί τα «κλειδιά» τα κρατούσε κάποιος άλλος από τους συντρόφους του. Γι' αυτό πήρε την κοπέλα όπως ήταν αλυσοδεμένη και την οδήγησε προσεχτικά μακριά από το πειρατικό καράβι τους.

Έσφαξε να βρει τόπο ασφαλή για να κρυφτούν και τελικά βρήκε το βράχο εκείνο στη μια άκρη του οποίου υπήρχε μια τρύπα που οδηγούσε στο εσωτερικό του, όπου υπήρχαν πολλές σπηλιές και αποτελούσαν ασφαλές καταφύγιο. Εκεί, στην πιο σκοτεινή κι απόμωρη γωνιά, κρύφτηκε ο ερωτοχτυπημένος κουρσάρος με την πανώρια αγαπημένη του που κι αυτή με την σειρά της τον αγάπησε βλέποντας και τη θυσία που έκανε για να τη σώσει.

Όταν οι σύντροφοί της κατάλαβαν ότι είχαν σφαιθεί, ήταν ήδη πολύ αργά γι' αυτούς. Έσφαξαν ώρες ολόκληρες, αλλά δεν κατάφεραν να ανακαλύψουν το σύντροφό τους που τους πρόδωσε. Αν τον ανακάλυπταν, θα τον έκαναν χίλια κομμάτια κι αυτόν και την αγαπημένη του. Γι' αυτό σάλπαραν για το Αλγέρι.

Μέσα στη σπηλιά ο κουρσάρος με την κοπέλα που παρέμεινε ακόμη αλυσοδεμένη, γιατί δεν μπόρεσε να της σπάσει τις αλυσίδες της, ζούσαν τον απρόσμενο και παράξενο έρωτά τους. Θα έρωτα ποτέ όμως σίγουρα ένα καταδίκαν οι συντοπίτες της και η εκκλησία και δεν θα τον άφηναν να καρποφορήσει, γιατί, αν μην ξεχνάμε, ο αγαπημένος της ήταν κουρσάρος και μουσουλμάνος.

Αυτό το γνώριζαν καλά οι δυο τους. Γι' αυτό πήραν την απόφαση να φύγουν καλύτερα για την Αφρική και να ζήσουν εκεί. Μετά απ'αυτή τους την απόφαση ο κουρσάρος έβγαλε τη νυχτα από της σπηλιάς, έκοβε κέδρους, τους κουβα-

λούσε μέσα κι έφτιαξε σιγά σιγά μια βάρκα που πίστευε πως θα ήταν η βάρκα που θα τους οδηγούσε στο λιμάνι της ευτυχίας τους.

Η έξοδος της σπηλιάς ήταν μικρή, γι' αυτό αναγκαστικά και η βάρκα που έφτιαξε ο κουρσάρος ήταν «μικροσκοπική» για να μπόρεσει να τη βγάλει έξω και να τη ρίξει στη θάλασσα. Πίστευε όμως, όσο μικρή κι αν ήταν, θα μπορούσε να χωρέσει και τους δυο τους. Οι ελπίδες του δυστυχώς διαφείστηκαν, όταν έριξε τη βάρκα στη θάλασσα, γιατί διαπίστωσε πως ήταν αδύνατο να σηκώσει δυο ανθρώπους χωρίς τον κίνδυνο να αλληλοβρίζονται στην άβυσσο.

Όμως έπρεπε να γίνει οπωσδήποτε κάτι και μάλιστα γρήγορα. Αποφάσισε λοιπόν να ταξιδέψει μόνος του στην Αφρική, να βρει εκεί πιστούς συντρόφους, να πάρει μεγάλο καράβι και να 'ρθει να πάρει μαζί του την πανώρια αγαπημένη του.

Αυτή δέχτηκε την απόφαση του με αγωνία, αλλά και με ελπίδα. Έμεινε αλυσοδεμένη μέσα στη σπηλιά κι ο κουρσάρος άρχισε να κωπηλατεί πάντοτε στο αυτοσχέδιο «μονόξυλο» του και να αναζητεί το λιμάνι της ευτυχίας του.

Ποιος ξέρει από εκείνη την ώρα και μετά τι ακριβώς έγινε, πως ξετυλίχτηκαν τα γεγονότα! Ο θρύλος σταματά κάπου εδώ. Πάντως ο κουρσάρος δεν ξαναγύρισε!

Ίσως να τσακίστηκε το πλεούμενό του από τα κύματα και να τον κατάπιε η θάλασσα.

Ίσως να μην μπόρεσε ποτέ-άβελά του- να πραγματοποιήσει την υπόσχεση που είχε δώσει στην αγαπημένη του. Ίσως ακόμη και να την έξεχασε

μόλις πάτησε στην Αφρική και να ήταν ψεύτικη η αγάπη του, ψεύτικες και οι υποσχέσεις του.

Ίσως... ποιος ξέρει! Έτσι η κοπέλα, σύμφωνα με την παράδοση, παραμένει ακόμη αλυσοδεμένη μέσα στην σκοτεινή σπηλιά στην οποία κανείς άνθρωπος δεν μπορεί να φτάσει ποτέ και να ανακαλύψει όλα τα μυστικά της.

Εκεί ζει ακόμη κι είναι άλλοτε απογοητευμένη κι απελπισμένη κι άλλοτε με την ελπίδα της γλυκιάς προσμονής να ανθίζει στην καρδιά της και με την προσδοκία πως κάποια στιγμή θα φανεί ο κουρσάρος της καρδιάς της να την πάρει μαζί του.

Όταν λοιπόν βρίσκεται σε βαθιά απελπισία κι απόγνωση, τότε βαριαστενάζει, κλαίει και μοιρολογιέται, και τότε είναι που ακούγονται από τα σπλάχνα του κούφιου βράχου οι κραυγές και τα βουγγιτά του πόνου, της απελπισίας και της οδύνης.

Ο θρύλος αυτός της όμορφης κοπέλας, που αγάπησε τον κουρσάρο, τυλίγει ακομμάθια του, το λιτό ρομαντισμό του και την τραγική γοητεία του αυτόν τον επιβλητικό και θαλασσοδαρμένο βράχο, που αιώνες τώρα είναι ριζωμένος σ' αυτήν τη γραφική ακτή του Λιθουκού Πελάγους. Μαρτυρεί ζωηρά την ιστορική αμυγδαλιά κι αντικατοπτρίζει μια πολύ δύσκολη, πονεμένη, ματοβαμμένη και τραγική πραγματικότητα που έζησε ο τυραννισμένος λαός μας.

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Το κείμενο αυτό περιλαμβάνεται στο υπό έκδοση βιβλίο του Αντώνη Ε. Στιβακτάκη "ΣΤΑ ΧΡΟΝΙΑ ΤΩΝ ΘΡΥΛΩΝ".

ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΤΑΒΕΡΝΑ
FINIKAS
500 μ. πριν από την είσοδο της Άρβης.
Εξυπηρέτηση σε κάθε είδους κοινωνικές εκδηλώσεις (αροαβώνες, γάμους, βαπτίσεις κλπ.)
Για ομαδικές συντεστιάσεις με προσυνηννόηση τηλ. (0895) 71350

ΠΟΠΗ Γ. ΣΥΓΚΕΛΑΚΗ
ΕΙΔΙΚΗ ΠΝΕΥΜΟΝΟΛΟΓΟΣ
Λειτουργικός Έλεγχος Αναπνοής
ΔΕΧΕΤΑΙ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΑ
9-2.00 μ.μ. & 5.30-8.30 μ.μ.
εκτός Τετάρτης απογεύματος & Σαββατοκύριακου
Πλατεία Κορνάρου 20 (1ος όροφος)
712 01 Ηράκλειο Κρήτης
Τηλ. Ιατρείου: (081) 341.403 - Οικίας: 227.681

"ΒΙΑΝΝΙΤΙΚΑ ΝΕΑ"
Μηνιαία έκδοση στην υπηρεσία όλων των Βιαννιτών
Εκδότης - Διευθυντής
Γ.Δ. ΧΡΗΣΤΑΚΗΣ
Οδός Γκερόλα 1 Τηλ. 281.654
Φιλολογική επιμέλεια κειμένων
Κ.Γ. ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΣ
Υπεύθυνος Τυπογραφείου
ΚΩΣΤΑΣ ΚΑΒΒΑΙΑΣ
Ανωγείων 35 Τηλ. 256.435
Ετήσιες συνδρομές
Ιδιωτών δρχ. 1.000
Κοινοτήτων - Σχολείων - Ενοριών » 1.500
Εμβάσματα: Γ.Δ. ΧΡΗΣΤΑΚΗ
Επιστολές για την ύλη:
Γ.Δ. ΧΡΗΣΤΑΚΗ: Γκερόλα 1 Ηράκλειο
Κ.Γ. ΣΤΕΦΑΝΑΚΗ: Καποδιστριακή 39 Ηράκλειο
Χειρόγραφα δημοσιευόμενα ή μη δεν επιστρέφονται. Τα εντυπώγραφα άθρονα εκφράζουν τις απόψεις των συντακτών τους

Δύσκολα χρόνια

Συνέχεια από τη σελ. 3

μαγικό χαρτί από το Υπουργείο. Κοιτάζανε τον ταχυδρόμο κάθε μέρα στα μάτια, τίποτα δεν του λέγανε, σιωπηλοί περιμένανε, κι αυτός που ήξερε τη λαχτάρα τους, τους χαμογελούσε με καλοσύνη.

- Υπομονή, τους έλεγε, θα ρθει, πού θα πάει;

Και ήρθε τη χρονιά εκείνη, μια άνοιξη μυρωμένη, μια άνοιξη δροσερή, μια άνοιξη λουλουδισμένη. Βροχές πολλές τη χρονιά εκείνη, όλα τα ρυάκια τρέχανε, πέλαγος οι βρύσες, ποταμοί οι δρόμοι προς το Μαυρικό, στο Σκλαβό, στα Τσιγκούνια, αφρίζει η Ρίχτρα στο γιάλο, ομορφιά παντού, ζωή κι ελπίδα! Δροσερό αεράκι κατέβαινε από τα ολόσπρα, χιονισμένα βουνά, και δρόσιζε τον τόπο!

Ο Κωνσταντίνος κι η ωραία Ελένη στέκονται στο κεφαλόσκαλο του σπιτιού τους. Έχουμε μια προαίσθηση σήμερα. Είδανε τη νύχτα κι οι δυο (δεν είναι παράξενο;) όνειρο, ένα λαμπροφωρεμένο καβαλάρη να περνά γελαστός από το σπίτι τους, κάτι ακαθόριστο να τους δίνει και να απομακρύνεται αβυσσικά στα φευγαλέα σύννεφα! Τους συντάραξε το παράξενο όνειρο, μιλιά δεν λέγανε, αναστατωμένοι περίμεναν!

Και να σου τονε, ξεπροβάλλει ο ταχυδρόμος, με την τσάντα κρεμασμένη στον ώμο του, με τα χέρια γεμάτα γράμματα! Τους βλέπει από μακριά, υψώνει τα χέρια του στον ουρανό, στα χέρια του κρατά ένα μεγάλο φάκελο, γεμάτο σφραγίδες!

- Ήρθε! φωνάζει, και τους δίνει το φάκελο! Πόσες αγωνίες, πόσες χαρές, πόσες λύπες, πόσα χτυποκάρδια, χωρεί η μεγάλη τσάντα του ταχυδρόμου! Πόσες ελπίδες, πόσες προσδοκίες, πόσα όνειρα! Κερνούνε τον ταχυδρόμο ό,τι καλό είχανε, του κάνουν κι ένα φτωχικό ρεγάλο, κι ανοίγουνε το φάκελο του Υπουργείου.

"... Με απόφαση του κ. Υπουργού... τοποθετήσθε εις την... Περιφέρειαν και παρακαλείσθε, εντός δέκα ημερών από την λήψεως, να προσέλθετε και να αναλάβετε υπηρεσίαν"... Ο Υπουργός Ν. Μπακόπουλος.

Αναστάτωση στο μικρό σπίτι, χαρά και γέλια, συγκίνηση και δάκρυα! Μαζεύονται οι γονείς τους, οι συγγενείς και φίλοι, γεμίζει το σπίτι, γεμίζει η αυλή, καλοδεξίματα και χαρά "Εντός δέκα ημερών" λέει το πολύτιμο χαρτί, που ολοκλήρωσε τη χαρά, την ελπίδα στο μικρό όμορφο σπίτι!

Πάει η φτώχεια, πάει η πικρή ζωή, ξενύχτια, διαβάσματα κι αγωνίες τόσο χρόνια! Δεκατέσσερα χρόνια στα θρανία! Διάβασμα με το λύχνο, ηλεκτρικό τότε δεν είχε, κι η λάμπα του πετρελαίου πολυτέλεια στα πιο πολλά σπίτια!

Ετοιμάζονται σε λίγες μέρες, φεύγουν συγκινημένοι κι ελπιδοφόροι, αποχαιρέτουν συγγενείς και φίλους και παρουσιάζονται ν' αναλάβουν υπηρεσία.

Και "Ορκίζονται εις το όνομα της Αγίας και Ομοουσίου και Αδαιρέτου Τριάδος πίστιν εις το Σύνταγμα και τους νόμους του Κράτους, και να εκτελούν τιμώς και ευσεινηδώς την ανατεθείσαν Δημοσίαν Υπηρεσίαν...!"

Και αρχίζει η νέα περίοδος της ζωής του Κωνσταντίνου και της ωραίας Ελένης, υπεθύνων πολιτών πια, με ελπίδες και όνειρα.

Ηράκλειο 5 Φεβρουαρίου 1993

Η Συνεστίαση του Συλλόγου των Βιαννιτών Ηρακλείου

Μ' επιτυχία έγινε η συνεστίαση που οργάνωσε ο Σύλλογος Βιαννιτών Ηρακλείου στις 12/2/95. Εκτός από μέλη του συλλόγου πήραν μέρος και πολλοί άλλοι Βιαννίτες που διαμένουν στο Ηράκλειο, από χωριά της Επαρχίας, και φίλοι της Επαρχίας. Την εκδήλωση αυτή τίμησαν με την παρουσία τους και ο Περιφερειάρχης Κρήτης, ο Νομάρχης Ηρακλείου, ο Περιφερειακός Δ/ντής Ηρακλείου, οι βουλευτές Ηρακλείου Παπαστεφανάνης, Σαφής και Φραγκαδιούλας, εκπρόσωποι των αστυνομικών αρχών και ο συνεπαρχιώτης μας από την Αμερική Γιώργος Βαρθάκης.

Από τη διακίνηση των προσκλήσεων και την κλήρωση των δώρων που φίλοι του συλλόγου παραχώρησαν και τα μέλη του συλλόγου τους ευχαριστούν, ενισχύθηκε το ταμείο του με το ποσό των 426.000 δρχ.

Σημ.: Στο επόμενο φύλλο θα δημοσιεύσουμε τα ονόματα όσων πρόσφεραν τα δώρα που κληρώθηκαν.

ΟΙ ΡΙΖΕΣ ΤΩΝ ΧΟΝΔΡΙΓΙΑΝΝΩΝ

Μ' αυτό τον τίτλο μας έστειλε ο Νίκος Αν. Θεοδοσιάκης κείμενο που αναφέρει από πού προήλθαν οι πρόγονοι των σημερινών κατοίκων του Χόνδρου.

Το κρατάμε για να δημοσιευθεί σ' επόμενο φύλλο.

Αν στην προσπάθεια του Θεοδοσιάκη προχωρούσαν και άλλοι συνεπαρχιώτες για τα χωριά τους, θα μπορούσαμε να έχουμε μια εικόνα της προέλευσης των σημερινών κατοίκων της Επαρχίας Βιάννου.

Να περιμένουμε μερικές πρωτοβουλίες;

ΙΩΑΝΝΗΣ Μ. ΒΑΒΟΥΡΑΝΑΚΗΣ ΕΙΔΙΚΟΣ ΚΑΡΔΙΟΛΟΓΟΣ

CARDIOLOGY FELLOW BRIGHAM AND WOMEN'S HOSPITAL. HARVARD UNIVERSITY. USA

ΜΙΧΕΛΙΔΑΚΗ & ΒΟΥΡΒΑΧΩΝ 11 (ΜΕΙΝΤΑΝΙ) ΗΡΑΚΛΕΙΟ
ΤΗΛ. ΙΑΤΡΕΙΟΥ 342649 • ΟΙΚΙΑΣ 234434

ΕΚΤΙΜΗΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΠΙΠΤΩΣΕΩΝ ΤΗΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ ΤΗΣ ΓΚΑΤΤ ΓΙΑ ΤΟ ΕΛΑΙΟΛΑΔΟ ΚΑΙ ΤΑ ΟΠΩΡΟΚΗΠΕΥΤΙΚΑ

Συνέχεια από τη σελ. 1

της μεταβατικής περιόδου (τέλος 1999) θα δημιουργηθούν πλεονάσματα ελαιολάδου ύψους άνω των 700.000 τόνων, τα οποία δεν θα μπορούν να διατεθούν σε τρίτες χώρες παρά μόνο ως επισιτιστική βοήθεια (ως γνωστόν οι διεθνείς τιμές είναι χαμηλότερες από τις ευρωπαϊκές). Είναι λοιπόν ορατός ο κίνδυνος να ληφθούν πρόσθετα μέτρα για τη μείωση της παραγωγής και την πτώση των τιμών.

Μέτρα πολιτικής που πρέπει να ληφθούν για να στηρίξουν το προϊόν.

- Να δοθεί έμφαση στη βελτίωση της ποιότητας, στην τυποποίηση και την τοποθέτηση στην αγορά επώνυμου ελληνικού ελαιολάδου.

- Να γίνει η καλύτερη δυνατή χρησιμοποίηση των κοινοτικών πόρων που θα διατεθούν στη μεταβατική περίοδο για τη βελτίωση των υποδομών της ελαιοκαλλιέργειας (προγράμματα αναδιάρθρωσης παρρηκμασμένων ελαιώνων), τη βελτίωση και τον εκσυγχρονισμό των ελαιουργείων και των αποθηκειακών χώρων, των τυποποιητηρίων και προπαντός να εκμεταλλευτούμε τα πλεονεκτήματα που παρουσιάζει το ελαιόλαδο έναντι των άλλων λιπαρών ουσιών για μια σωστή και υγιεινή διατροφή.

- Να γίνουν καλά οργανωμένες διαφημιστικές καμπάνιες τόσο στο εσωτερικό της χώρας όσο και στο εξωτερικό.

- Να τονίσουμε τη συμβολή της ελαιοκαλλιέργειας για τη διατήρηση και την αναβάθμιση του φυσικού περιβάλλοντος.

- Τέλος να δημιουργηθεί ένας Διεπαγγελματικός Οργανισμός Ελαιολάδου που θα ασχολείται με το προϊόν από την παραγωγή μέχρι την κατανομή.

Οπωροκηπευτικά

Τα νωπά και τα μεταποιημένα φρούτα και λαχανικά που περιλαμβάνουν ένα μεγάλο μέρος

των μεσογειακών προϊόντων δεν συμπεριλήφθηκαν (κακώς) στην αναθεωρημένη το 1992 ΚΑΠ και μέχρι σήμερα (Φεβρουάριος 1995) εφαρμόζεται η παλιά ΚΑΠ.

Ετσι η επερχόμενη αναθεώρηση της ΚΟΑ οπωροκηπευτικά αναμένεται να επιφέρει σοβαρά πλήγματα στον τομέα των οπωροκηπευτικών κάτω από τα νέα δεδομένα που δημιουργούνται με την έναρξη ισχύος της συμφωνίας της ΓΚΑΤΤ. Ορατή είναι πλέον η κατάργηση του συστήματος της απόσυρσης φρούτων και λαχανικών που πλεονάζουν στην αγορά (πλησιάζει δηλαδή το τέλος των χωματερών).

Με τη συμφωνία της ΓΚΑΤΤ προβλέπεται ότι η παρεχόμενη εξωτερική προστασία της Ε.Ε. απέναντι στις εισαγωγές οπωροκηπευτικών θα μειωθεί κατά 20%. Το γεγονός αυτό, αν συνδυασθεί με τη διαμορφωμένη ήδη κατάσταση από τη σύναψη προτιμησιακών συμφωνιών της Ε.Ε. με τις μεσογειακές χώρες της Β. Αφρικής (π.χ. Μαρόκο) και άλλες, οι οποίες έχουν εξασφαλίσει κατά κάποιο τρόπο ελεύθερη πρόσβαση στην Ευρωπαϊκή Αγορά, ουσιαστικά διαμορφώνει συνθήκες καθαρά ελεύθερου ανταγωνισμού.

Μέτρα Πολιτικής που πρέπει να εφαρμοσθούν για να στηρίχθούν τα οπωροκηπευτικά

- Να προωθηθεί η σωστή οργάνωση του τομέα οπωροκηπευτικών με τη θεσμοθέτηση και λειτουργία συλλογικών σχημάτων π.χ. Ομάδες παραγωγών.

- Να προχωρήσει η εξυγίανση και ο εκσυγχρονισμός του κυκλώματος της διακίνησης και της εμπορίας.

- Να στραφεί η παραγωγή σε ποιοτικά προϊόντα και να σταματήσει η παραγωγή προϊόντων που δεν ζητά η αγορά π.χ. προσανατολισμός παραγωγής σε προϊόντα εκτός εποχής, παραγωγή προϊόντων που προορίζονται για κατάψυξη, παραγωγή βιολογικών προϊόντων κ.ά.

Επιτροπή εκπροσώπων των φορέων της Κοινότητας Καλαμίου επισκέφθηκε τον Σεβασμιότατο Μητροπολίτη Πέτρας Νεκτάριο

Με πρωτοβουλία εκπροσώπων των τοπικών φορέων της Κοινότητας Καλαμίου (Εκκλησίας, Κοινότητας, Πολιτιστικού Συλλόγου, Αγροτικού Συν/σμού, Αθλητικού και Ναυτικού Ομίλου, Συλλόγου Γονέων και Κηδεμόνων του Δημοτικού Σχολείου) πραγματοποιήθηκε επίσκεψη στην έδρα της Μητρόπολης Πέτρας και συνάντηση με τον Σεβασμιότατο Μητροπολίτη Νεκτάριο στις 10/2/1995.

Η επιτροπή έθεσε στον Σεβασμιότατο το καθολικό αίτημα των κατοίκων του οικισμού Ψαρή Φοράδας για την ανέγερση πνευματικού κέντρου και εκκλησίας σε οικόπεδο της εκκλησίας που βρίσκεται στον εν λόγω οικισμό.

Ο Σεβασμιότατος άκουσε με πολλή κατανόηση το αίτημα της επιτροπής, το αποδέχθηκε

με ικανοποίηση και έδωσε οδηγίες για τη συγκρότηση της εραρικής επιτροπής και την επιτάχυνση των διαδικασιών για την έναρξη κατασκευής του έργου. Είναι επιτακτική η ανάγκη, τονίσε ο Σεβασμιότατος, να προλάβουμε τη ραγδαία οικιστική και τουριστική ανάπτυξη που είναι αναμενόμενη για την περιοχή.

Η επιτροπή όρισε την Κυριακή το μεσημέρι (19.2.95) να γίνει ανοικτή γενική συνέλευση των κατοίκων του οικισμού στην πλατεία της Ψαρή Φοράδας για την οργάνωση και την επίτευξη των διαδικασιών, "ανέγερση πνευματικού κέντρου και εκκλησίας στην Ψαρή Φοράδα".

13/2/95

Για την επιτροπή
Βαγγέλης Ν. Τζανάκης
Πρόεδρος Πολτικού Συλλόγου

Ο ΚΑΙΡΟΣ

Με τον ίδιο ρυθμό του Γενάρη, πέρασε κι ο Φλεβάρης φέτος. Λιακάδες μέχρι και τις 6, οπότε ξέσπασε απότομα χιονοθύελλα που τελείωσε με την κάλυψη από χιόνι όλης της πάνω από τα χωριά περιφέρειας. Σε πολλά σημεία προχώρησε πολύ πιο κάτω, με αποτέλεσμα να διακοπεί για λίγες ώρες η κυκλοφορία στα «μέσα χωριά» και να μη λειτουργήσουν τα σχολεία.

Εφτάξε όμως και πάλι κι ο

Φλεβάρης έφυγε με αυξημένες θερμοκρασίες που θυμίζουν πρόωγη άνοιξη, αν δε τ' ανατρέψει ο Μάρτης.

Η ελαιοσυλλογή βρίσκεται στο τέλος της.

Η βροχόπτωση, όπως την κατέγραψαν τα βροχόμετρα που είναι τοποθετημένα στην Επαρχία ήταν:

στο Γυμνάσιο	550 χιλ.
στο Κερατόκαμπο	410 »
στους Καψάλους	413 »
στην Άρβη	326 »

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΒΙΑΝΝΙΤΩΝ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ Ο «ΠΑΤΟΥΧΑΣ»

ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ

Στις 22 Φεβρουαρίου 1995 πραγματοποιήθηκε Γενική Συνέλευση των μελών του Συλλόγου Βιαννιτών Ηρακλείου για τη διενέργεια αρχαιρεσιών και την εκλογή νέου Διοικητικού και Εποπτικού Συμβουλίου.

Μετά την εκλογή στην Εφορευτική Επιτροπή των Κυριακάκη Μιχ., Καρακωνσταντάκη Αλεξάνδρας και Ηλιάκη Μανόλη διαβάστηκε έκθεση του Διοικητικού Συμβουλίου, που μεταξύ των άλλων αναφέρθηκαν όσα στη διάρκεια της θητείας του πραγματοποιήθηκαν. Έτσι:

Στις συνεδριάσεις του Δ.Σ. έπαιρναν μέρος και τα μέλη του Εποπτικού Συμβουλίου αλλά και άλλα μέλη του Συλλόγου για θέματα στα οποία μπορούσαν να βοηθήσουν.

Επιτροπές από μέλη του Συλλόγου επισκέφθηκαν υπουργούς, βουλευτές και υπηρεσίες για προώθηση θεμάτων της Επαρχίας και στήριξη υπομημάτων των Κοινοτήτων της Επαρχίας ή άλλων φορέων με ιδιαίτερο βάρος στο θέμα της διάνοιξης του δρόμου Ηράκλειο-Βιάννου.

Μέλη του Συλλόγου συμμετείχαν στην Επιτροπή του Πανεπαρχιακού Μνημοσύνου και συνέβαλαν στην επιτυχία της τελετής.

Διακίνησαν κουπόνια, που με τις εισπράξεις του συνέβαλαν στην έκδοση αφίσσας και εντύπου στην εκδήλωση των 50 χρόνων από το ολοκαύτωμα της Επαρχίας, και φρόντισαν για την κυκλοφορία της αφίσσας σε όλη την Κρήτη.

Πήραν μέρος στο συντονισμό των εκδηλώσεων που έγιναν για το ολοκαύτωμα της Επαρχίας, στην Επαρχία, στο Ηράκλειο και στην Αθήνα.

Πρωτοστάτησαν στην οργάνωση των ομιλιών που έγιναν σε χωριά της Επαρχίας, στο πλαίσιο των εκδηλώσεων για το ολοκαύτωμα της Επαρχίας.

Πήραν μέρος στις συνελεύσεις για την ίδρυση της Αναπτυξιακής Εταιρείας ΒΙΑΝΝΟΣ Α.Ε., στην οποία ο Σύλλογος μετέχει με συμμετοχικό κεφάλαιο 200.000 δρχ.

Πήραν μέρος στο Μνημόσυνο που τελείται κάθε χρόνο στο Γάζι και κατέθεσαν στεφάνι.

Στήριξε οικονομικά με συμβολικά ποσά:

- Την επιτροπή του Πανεπαρχιακού Μνημοσύνου,
- Τη σχολική Επιτροπή Άνω Βιάννου για το στίσιμο μόνιμης θεατρικής σκηνής και
- Την επιτροπή που επιμελήθηκε τις εκδηλώσεις για τη Ναυτική Εβδομάδα που έγιναν στην Άνω Βιάννο.

Για την προβολή της Επαρχίας ο Σύλλογος οργάνωσε πολύ επιτυχείς εκδηλώσεις για τις αρχαιότητες της Σύμης, με ομιλία στη διακεκριμένη αρχαιολόγο κ. Αγγελική Λεμπέση και άλλη στη μνήμη του προτοπικού στην Εθνική Αντίσταση Αλεξάνδρου Ραποπούλου.

Υπέβαλε αίτηση στα ΕΛΤΑ, Δ/ση Φιλοτελισμού για την έκδοση σειράς γραμματοσήμων για το ολοκαύτωμα της Επαρχίας, για τις αρχαιότητες της Σύμης και αναμνηστικές σφραγίδες των γεγονότων της 14 Σ/βρίου 1943.

Πραγματοποίησε δύο συνεσιάζσεις, το 1993 και το 1995.

Στη δεύτερη πήραν μέρος και εκπρόσωποι των αρχών.

Η έκθεση του Δ.Σ. αναφέρθηκε και στις αδυναμίες που παρουσιάσε, όπως:

- Τη μη ολοκλήρωση της απογραφής των συνεπαρχιωτών που μένουν στο Ηράκλειο.
- Τη μη ενεργοποίηση της μονάδας αιμοδοσίας του συλλόγου, που υπάρχει στο Βενιζέλιο.
- Τη μη πραγματοποίηση τριών εκδρομών που προγραμματίστηκαν, αλλά ματαιώθηκαν από έλλειψη ενδιαφέροντος των συνεπαρχιωτών.
- Την αδυναμία να εξευρευθεί χώρος συνάντησης των Βιαννιτών που μένουν στο Ηράκλειο.

Επισημάνθηκε η παρουσία του Νομαρχιακού Συμβουλίου κ. Γ. Γιανναδάκη στο Δ.Σ. και ο εποικοδομητικός διάλογος για τα θέματα της Επαρχίας.

Και η έκθεση κατέληξε με προτάσεις για τις ενέργειες του Συλλόγου στη νέα διετία που θα ακολουθήσει, όπως:

- Να επιμείνεται στη στενότερη συνεργασία του με όλους τους φορείς της Επαρχίας.
- Να υλοποιήσει πρόγραμμα εκδρομών και συνεσιάζσεων που φέρνουν πιο κοντά τα μέλη του Συλλόγου.
- Να προγραμματιστούν και να γίνουν και άλλες εκδηλώσεις για την γενικότερη προβολή της Επαρχίας.
- Να επιχορηγεί κάθε χρόνο την εκπαιδευτική εκδρομή της Γαζιάς του Γυμνασίου-Λυκείου, και τέλος
- να συμμετέχει στην ετοιμότητα που χρειάζεται απ' όλους τους φορείς της Επαρχίας στην υλοποίηση της πρότασης του Νομαρχιακού Συμβουλίου για τη δημιουργία Περιφερειακού Συμβουλίου στην Επαρχία Βιάννου.

Ακολούθησε η έκθεση της Εξελεγκτικής Επιτροπής, σύμφωνα με την οποία το ταμείο παρουσιάζει:

Σύνολο εσόδων 1.038.610

Σύνολο εξόδων 427.700

υπόλοιπο 610.910

Στη συνέχεια έγιναν αρχαιρεσίες και εκλέχθηκαν:

Για το Διοικητικό Συμβούλιο οι:

Βαβουρανάκης Χαράλαμπος
Διακάκης Ελευθέριος
Καραγιωργάκης Εμμανουήλ
Κονσολάκη Ελένη
Μαργαρίτση Σταυρούλα
Χρηστάκης Γεώργιος
και αναπληρωματικό μέλος
Τσαγκατάκης Βαγγέλης

Για το Εποπτικό Συμβούλιο οι:

Βαρδάκης Σωκράτης
Γιανναδάκης Μιχαήλ
Ραποπούλδης Δημοσθένης
Στεφαννάκης Κων/νος